

то на Съборы-тъ; защото явно е като день какво тѣ често сж падали въ заблужденіе, и даже въ поразително противорѣчіе на себе си. Прочее, ако не ся убѣдїж съ доказателство отъ Св. Писаніе или съ силны причины, ако не ся убѣдїж отъ самы-тъ стихове които приведохъ, ако разсждѣкъ-тъ ми не ся покори по този начинъ на Божіе-то слово, то нито можъ, нито щж, да ся отрекж отъ ученіе-то си; защото не може да е право за единъ Христіанинъ да говори противъ съвѣсть-тж си." Тогазь, като хвърлилъ погледъ вързъ Събраніе-то, прѣдъ което стоялъ, и отъ което зависялъ животъ-тъ или смърть-та му, рекль: "Тука стоїж азъ: друго да кажж, не можъ: Богъ да ми е на помощъ за това: Аминь."

Събраніе-то останжло на мѣсто-то си като втрѣщено. Нѣколко отъ присѣтствувавшы-тъ Князове едва могли да скрїжтъ удивленіе-то си. Императоръ-тъ, като дошелъ на себе си отъ първы-тъ впечатлѣнія, възкликнжль: "Калугеръ-тъ говори съ неустрашимо сърдце и непоколебимо мжжество." Само Испанци-тъ и Италїянци-тъ были смутени, и начнжли подиръ малко да ся присмиватъ на едно правственно величіе, което тѣ не могли да оцѣнятъ.